

dresa lui Bokros L. 21,000 fl.; în D.-St.-Mărtinș s'au trimisă la adresa lui Dr. Arkay 20,000 fl.; la Făgăraș 5,000 fl.; în Giula (Gyula) s'au trimisă la adresa fișpanului Reisig 21,000 fl.; în Clușiu la adresa lui Bokros 16,000 fl., la a lui Dr. Fenyvesy 4,000 fl., la a contelui Horvath 2,000 fl. și la a fișpanului Beldi alte 10,000 fl.; în Cașovia la adresa fișpanului Darvas 18,000 fl. și la a contelui Hadik 3,000 fl.; în Lugoșu la adresa fișpanului Iakabffy 22,000 fl.; în Tergu-Murășului la adresa fișpanului Kemény 12,000 fl.; în Sighetul-Marmației la adresa fișpanului Lonyai 10,000 fl.; în Aiudă la adresa fișpanului Kemény 13,000 fl.; în Turda la adresa fișpanului Bethlen 11,000 fl.; în Zelau la adresa fișpanului Wesselényi 6,000 etc.

Astfelu specifică „Bud. Hirnap” toate sumele cunoscute până acum; cari laolaltă dau cifra de 759,300 fl. v. a. Cea mai mică parte 'i s'a venit Brașovului, unde s'au trimisă numai 300 fl.; în toate celelalte părți s'au trimisă cu miile.

Bilanțul electorală a fost Sâmbătă, 30 Ianuarie noaptea, următorul: S'au făcut până atunci 387 alegeri. Rezultatele din 7 cercuri încă nu erau cunoscute și în 4 cercuri sunt parte balotage, parte trebuie să se facă alegerea din nou. Dintre cei aleși 219 sunt de partida liberală, 60 de partida națională (Apponyistă), 77 de partida independentă, 14 de partida celor din 48 (Ugroniști), 6 sunt afară de partide, adică nu aparțin nici uneia din partidele de mai sus. Majoritatea partidei liberale, față cu toate celelalte partide, a fost dăr în noaptea de Sâmbătă cu totul de 61 voturi, pe când majoritatea ei în dieta trecută, afară de Croați, era de 77. Socotind pentru afacerile, ce nu sunt interne ungare, și pe Croați, partida liberală posedă deja acum o majoritate de 101 voturi. Partida liberală a pierdut 53 de cercuri, a câștigat 44, așadar pierderea ei absolută e numai de 9 cercuri. De altă parte partida națională (apponyistă) a câștigat 11, partida independenților 14 cercuri; partida dela 48 a pierdut 2, iar grupul celor ce stăteau în afară de partide s'a micșorat cu 13 mandate.

S'au ales până acuma în dietă cu totul 113 omeni noi, cari n'au mai fost deputați. Elementul aristocrat este mai ales foarte tare reprezentat. Acesta se vede de acolo, că numai partida liberală singură numesce până acuma în sinul ei 43 de conți și baroni, dintre cari 25 aparțineau deja dietei trecute, er 18 au fost aleși acuma din nou.

Din cercul Baiei de Crișă, Ian. 1892.

În cercul Baiei de Crișă alegerea s'a întâmplat la 29 Ianuarie. Candidați au fost: br. Iozsika Gábor și Iuliu Körmendy ca guvernamental, și Holaky Imre ca opozițional. Cu 3—4 săptămâni înainte s'au început cortezările atât în persoana lor, cât și prin subalterni și argați de ai lor, parte prin amenințări,

parte prin corumperi cu bani și prin beuturi spirituoase. În ziua precedentă venira în fața locului mulțime de gendarmi și 2 companii de ostași; în ziua alegerii, dela 8 ore dimineața începând, poporul, care în parte nici că a fost informat și încunoscințat despre hotărârile conferenței naționale din Sibiu, a fost adus la urnă în număr mare; trist și durerosu lucru, ba chiar scandalisător, că printre alegătorii se vedeau și preoți și învățători români, dintre cari unii au venit din curiozitate, er alții au venit cu fața nelăută, nerușinându-se a intra chiar la urnă și a-și da votul; unii ca aceștia nu merită cruțare și deși ei gazete românești nu cetesc, îi voiu infiera cu numele, pentru ca lumea mare să-i cunoscă și să se ferescă de ei ca de totă atâția urmași ai vândătorului Iuda. Etă-i: Iovu Fejér și Ioană Ștefia (socru cu ginere) din Târnavă; Ioană Vladu din Tomeșd, Simeonă Micluța din Riscuța, Harduț din Baldovin, Nicolau Florea din Tiuleșd și Nicolau Boticiu din Buroresc. Ore cu ce buze vor mai pute dice aceștia: „nici sărutare îți voiu da ție ca Iuda?”

Alți preoți au primit bani și au ședut acasă, poporul însă l'au îndemnat, ba li-au împărțit și bani, ca să meargă la urnă, er alți corifei de ai lui Iuda și-au condus turma până la un loc, ca să o tundă străinii. Post'au și persoane laice peștrite la mațe, pe cari nu mai voiesc să le amintesc cu astă ocaziune. (Rău destul! Asemeni ființe peoțose trebuiesc descoperite, pentru ca România să-i cunoscă și să se scie feri de ei. — Red.)

Alegerea a decurs în cea mai mare libertate, cele 2 companii de ostași au ședut la cuartirele lor, fiesce-care partidă a putut corțez liber, — ore ce să dicem de presiunea și cordoanele de ostași din periodul trecut?

În cercul pretorial al Bradului, guvernamentalul br. Iozsika a câștigat majoritate de voturi, er în cercul pretorial al Baiei de Crișă a avut majoritate absolută de voturi opoziționalul Holaky. Cam la 7 ore sera au votat cele din urmă comune; pentru încheiere s'a pus termenul cel mai lung, de 2 ore. Ore ce să dicem, când în periodul trecut, comune întregi nu au fost votate și s'a pus pentru încheiere termen de 1/2 oră?

Poporul a stat în frig până după 9 ore, când s'a anunțat, că guvernamentalul br. Iozsika a obținut 727 voturi, opoziționalul Holaky: 638, er Iuliu Körmendy 42 voturi, prin urmare br. Iozsika cu 47 majoritate de voturi a reușit.

Tumultul s'a dus apoi să intimpine pe br. Iozsika ca pe deputat, așteptându cu nerăbdare să-l vadă și să-l

auă vorbind, când etă că se deschid ferestrele dela casele comitatului, pășind înainte cu cuvintele: „Fratye alegătorii, mulțumesc foarte frumos, că alesu pe minye deputatu dumnyávóstră, io ce făgădit și implinesce aceea, să trăiți!” Poporul l'a primit cu „să trăescă”. Că ce va fi promis poporului br. Iozsika, nu știu.

Urmază după acesta vorbire a fisol-găbirului din Brad, Krasznay Olivér: „Frați alegătorii, decă alesu de deputat pe br. Iozsika, trebuită salutat, făcutu tare rău, că nu salutat nime, dreptate fi și acuma ca și până aici. (Hohote și risu din partea publicului). — Decă nu are dreptate, nu pötye face. Acuma la aldămaș și culcare”. După acestea publicul fără de nici o însuflețire s'a depărtat și împraștiat.

Ună ardeleană.

Din comit. S.-Doboca, Ian. 1892

Am auditu din bătrâni, că era un domn, care avea să se înbogățescă așa sci, pe după oasa nănașului, de aceea pe la miez de noapte eșia în ogradă și-și striga slugile: măi Gavrilă, măi Chirilă, nu vedeți vr'unu tâlharu în ogradă? Slugile răspundeau: Nu, domnule, nu vedem pe nimeni, afară de d-ta.

Dice, că pentru aceea s'a arătat și un porocit „popă românesc” de pe sate, tēneru și cam zălud, s'aracul, care a fost de-altmintelea și delegat la conferența națională din Sibiu, — s'a arătat, dicit, în ocolul și pe sub ferestrele făgădăului celui mare din Baclean în ziua de 28 Ianuarie, ca să întrebe pe slugile Măriei Sale grofului Bethlen Ödön: Măi, Pișta, măi Gyuri, nu vedeți voi vr'unu popă românesc pe sub ferestre și în ocolul acesta, care se murdărescă legătura dela Sibiu a Românilor? Și dice, că Pișta și Gyuri răspundeau: Nu domnule, nu vedem pe nimeni, afară de d-ta. (Cine este cinstitul acesta? Te rugăm să ne descoperi și numele lui. — Red.)

Că doră sciți d-vóstră, că în ziua aceea a fost în Bethlen alegerea de deputat și la alegerea aceea a Măriei Sale Bethlen Ödön de deputat, n'a mai fost altă popă, nici dascăl, nici diacon de Română, ba nici dintre plugari n'au fost, afară de slugile domnilor, adică biralele și jurații, cari își temă cărmôja și osul de rosu. Apoi și erau toți ca brumați, pe semne le părea rău după nuntașii cei mulți, după Români, cari de astă-dată n'au vrut să se mai ospeteze la masă cu ei.

Ună plugară.

CRONICA POLITICĂ.

— 21 Ian. (2 Febr.)

Cu privire la situațiunea în Boemia scrie ună diară cehioă din Moravia ur-

mătorele: „Întorsetura în cestiunea pactului a fostă provocată mai vortos prin Germani înșiși. Aceștia în timpul din urmă au devenit prea îngâmfati. Vădându desbinarea între cele două partide cehice, ei se credeau deja domni în Austria și mai ales în Boemia, unde în mână cu punctațiunile pactului și în credința, că aceste trebuie să fiă tocmai așa executate, cum doresc ei și nu cum pretinde spiritul lor, binele țării și alu celor două naționalități, se încumetară până a voi să dicteze. Aceștoru porniri li-s'a pus capetu însă prin atitudinea aristocrației boeme în cestiunea pactului.

Nobilimea boemă cere astăzi amânarea executării pactului și cu deosebire amânarea acelu capitulu, care pentru Germani este cel mai însemnat, adică a capitulului privitoru la despărțirea și arondarea ținuturilor după naționalitate.

Prin acesta nobilimea boemă nu-și rumpe cuvântul dat: acesta au făcut o din contra Germanii, căci ei începură a executa cu totul altceva, decâtă ceea ce se cuprinde în pactul dela Viena. Pe ei și numai pe ei cade totă vina pentru cele ce se petrec acuma în Boemia și pentru cele ce se vor mai petrece. Boemilor însă li-se oferă aici o foarte nemerită ocaziune, de a uita de toate, de a se simți ca un corp, ca un popor, și de a se uni toți în contra liberalismului german, respingându cutezătorul atacu alu acestuia asupra existenței poporului boem.

Speranța într'o solidară procedere a tuturor partidelor politice cehice, are șanse de a se implini, căci „Narodni Listy” pledază în modu foarte viu pentru acesta comună procedere, mai înteu în cestiunea dreptului publicu boem și apoi în cestiunea egalei îndreptări a celor două naționalități a Cehilor și a Germanilor.

În comisiunea economică a camerei din Viena s'a continuat discuțiunea asupra legii în contra beției. La § 8, propuse dep. Stefanovici următorul amendament: „Cine va primi ca plată pentru beuturi spirituoase, în loc de bani gata, naturalii seu produse agricole, se va pedepsi cu arestu dela o săptămână până la 2 luni și cu o amendă în bani dela 5—100 fl.” apoi ună alu doilea amendament: „Acela, care va da beuturi stricaciöse sănătății, se va pedepsi cu arestu dela o săptămână până la două luni și cu o amendă în bani dela 10—100 fl.” Apoi comisiunea a primit §§ 8—20. Comisiunea va continua într'o altă ședință discuțiunea asupra acestei legi.

Diărului „Germania” 'i se scrie din Roma, că starea sănătății papei s'a a-

bile silințe ale femeiei oneste, de a se face plăcută, și a stigmatiza odiosul egoism și nemilostiva răutate, ce caracterizează pe frumoasa și plăcută cochetă!

Cu felul acesta de cochetăria, ce constituie ună adevărată vițiu, femeia se face frumoasă și caută a plăce; dăr nu o face pentru alții, ci numai pentru dēnsa. Dēnsa nu cere amorul, ci supunerea; nu urmăresce dobândirea unei satisfacțiuni a inimii, ci numai o plăcere a fantaziei, a capriciului, de aceea nuse mulțumesc cu o singură adorație, ci voiesc a fi admirată de mulți, — inima sa pare a fi făcută pentru totă lumea. Bărbații o îmbată de plăceri când se dresază cătră dēnsa, însă îi cauzază cele mai cumplite dureri, când se adresază cătră o alta.

Ea voiesc o dominațiune absolută, o putere fără să mai aparțină alteia și trece peste ori-ce obstacul, ce s'ar împotrivi acesteia ambițiuni. Ceea ce e mai crud în caracterul femeii cochete este, că pe când are cea mai mare ură pentru aceia, ce evită de a i-se supune, seu îi refuză categoric supunerea, pe când aceștia au devenit obiectul luării

sale în risu, alu injuriilor și columniilor sale, — ea totu-deodată nesocotesce și pe celu ce se află la picioarele sale, pe celu ce a căduț în cursele sale, și acestu dispreț se manifestă prin totu felul de cruțimi fine și veninoase, fără să-i pasă, că cineva ar suferi din acesta. Cochetă nu are decât un scop: a plăce și a subjugă pe ori cine întâmpină, dăr cu condiția de a-i da cu piciorul ori când i-ar veni pofta și a-l arunca după capriciul seu ca pe un lucru ne trebuincios. Pentru a ajunge la acestu scop, pentru a-și îndeplini capricioasele gusturi, ea crede, că toate mijlocele și toate căile sunt bune, chiar când acestea ar fi udate cu lacrimi și roșite cu sânge. Ați văduț vreodată disprețul unei cochete lângă cadavrul desperatului, ce s'a sinucis, pentru-că credușe în minciunosul ei amor? — Eu l'am văduț și n'am putut face altceva, decâtă a mă depărta cu regretul în inimă pentru aceia, ce au nenorocirea, de a căde în cursele acestor hidose ființe; și mi-am dicit, că amorul unei cochete nu este, decâtă o privire de infernă, care arde inimele!

Din fericire cochetele de specia acesta nu prea sunt comune.

Ca să fiă cineva o „Celinea” trebuie să aibă capul rece, inima secă și simțurile mute; trebuie să aibă o dibăciă profundă, o răutate neîmpăcată, un spirit superior și din norocire monstri de specia acesta nu se nasc în toate țilele.

Când cochetele sunt atacate și când ele se apără în contra dreptelor maledicțiilor, ce li-se aruncă în față, au obiceiul de a face paradă cu o virtute minciносă, pe care capul lor rece, inima lor secă și simțurile lor mute, le ajută a-o reproduce ca un mijloc de reușită și tot-odată ca un paravan, după care se retrag, întocmai ca acul vespei, ce se retrage în corp după ce a înveninat.

Cu toate acestea, cu totu instinctul lor de a domina cu ori ce preț, cu toate armele nedemne, de care se servesc, cu toate scopurile infame, la care visează, cu totă indiferența și recele venin, cu care se servesc: totuși de multe-ori cochetele dau peste omeni mai dibaci, decâtă dēnsese, cari le domină cu o tirănie neînblăndită, seu cari le vând

ună miucinosu amoru pe un preț foarte scump. Lumea, ce suferă sub tirănia lor, de multe-ori, ca să-și răsbune, se preface a crede o femeie cochetă în acesta pozițiune, chiar când n'ar fi; și decă în aste lupte periculoase omul perde parte din inima sa, din fericirea sa, femeia nu mai puțin își perde reputația. Apoi mai multă prețuesc cele ce se vând din nesocotință seu din trebuința înăscută a luxului și a eleganței, din cauza unei dispoziții desprețuitoare de principii și sentimente, pe care o iau de filosofă, din trebuința de a iubi seu în fine impuse de necesitatea stomacului, decâtă acele femei, ce fac paradă cu virtutea, se servesc de dēnsa numai ca să-și ascundă în dosu răutatea, ca să dea prin dēnsa o armă gelosiei lor și ca cochetăria lor sub acestu velu minciносu să pară o pasiune reală, când nu este, decâtă vițiu hidosu, ce face cel mai mare rău societății.

(„Gazeta Dobrogei“.)

Ucse-Ogen.

gravată. „Daily Cronicle“ din Londra aduce știrile, că față de posibilitatea eventuală a unui conclave, s'au început negocierile între Italia, Germania și Austria asupra alegerei viitorului papă. Cardinalii austriaci ar fi căpătat de la guvernul lor îndrumarea, ca să meargă mână în mână cu cardinalii italieni și se alieze de papă pe un cardinal cu principii moderate, care să fie aplicată a pune la cale un *modus vivendi* cu Italia. E de prevădută, că în viitorul conclave se vor forma două partide, una pentru, și cealaltă contra alianței triple.

Din Cairo se telegrafiază, că Chedivul a deschis în 30 Ianuarie adunarea legislativă, cu o alocuțiune, în care declară, că năzuința sa de căpetenie va fi, de a continua lucrările tatălui său. El dăse mai departe, că darea de patentă va fi desființată, asemenea și darea pe sare va fi micșorată. Suma anuală de 150,000 punți sterlingi, care dată de la ultima conversiune și care până acum a rămas în casa de datorii a statului, va fi întrebuită până la 1895, de către tesaurul statului.

SCIRILE ȚILEI.

— 21 Ian. (2 Febr.)

Congresul cehoslovacic, ce avea să se țină în Praga, a fost oprit de ministrul austriac de interne.

Pentru încușurarea armatei și întreținerea ei în timpul de marș, ministrul de război în înțelegere cu ministrul comun de război au stabilit pentru Ardeal o recompensă de 15½ cr. la ț. Pentru Clușiu însă 18½ cr., și pentru Sibiu 19½ cr.

Nouă blanchete pentru telegrame se vor pune țilele acestea în circulațiune pentru teritoriul țerei noastre. Cu ajutorul acestora se pot preda telegrame și la oficii postale, unde nu se află stațiunile telegrafice. Blanchetele acestea se expediază apoi prin poștă pănă la cea mai de-apropie stațiune telegrafică. Formatul lor este ca și alu cartelor postale închise. Costă una 31 cr., fiind cuprinsă aici și taxa unei telegrame de 10 cuvinte.

Inscrierile la universitatea din Budapesta pentru semestrul alu doilea s'au început la 1 Februarie st. n. și vor dura până la 12 Februarie inclusive. Identitatea persoanei se va constata prin portretul de pe index; elevii universitari, cari din motive grave n'ar pute să se prezente în persoană, în cursul acestor 12 țile au să arate în scris decanului universitar cauza neprezentării lor, indicând tot-odată timpul, când se vor prezenta în persoană. Acestu timp însă nu pôte fi mai târziu de 6 Martie n.

Regele Portugaliei a declarat, că față de starea miseră a poporului său, va renunța la a cincea parte din lista sa civilă în favorul tesaurului statului italian.

Ierna în Rusia. Din Charcov se scrie, că în guvernamentul de acolo e unu astfel de ger, ca cum n'a mai fost de 42 de ani. Școlile au trebuit să fie închise, și comunicațiunea s'a întrerupt.

Nihilisti arestați. În Odessa și în împrejurime au fost arestați o mulțime de nihilisti. Din cauza propagandei revoluționare, se țice, că se va proclama acolo starea de asediu.

Reuniunea femeilor române din Zernesc și juru invita la balul, ce se va aranja Sâmbătă, în 1 (13) Februarie a. c. în sala edificiului școlaru din Zernesc. Inceputul la 8 ore seara precisu. Bilete

de intrare 1 fl. — Ofertele marinimose se voru chita prin țiare. Pentru comitet: Maria N. Garou născ. Meșianu președintă.

Studenti greviști. O adunare de studenți universitari din Turinu au decis, ca să nu mai cerceteze prelegerile.

Sesiunea extraordinară a consiliului federalu alu Elveției s'a închis în 31 Ianuarie în Berna.

Teatru ars. În Königsberg a ars cu totul teatrul de acolo. Pagubele sunt mari.

Regina Natalia, după cum se telegrafiază din Biarritz, e bolnavă greu de influență.

Țiarul „Nord“, din Bruxelles, anunță, că și-a suspendat pe câțva timp aparițiunea sa, din cauza morții directorului ei.

Șimleu, 29 Ianuarie n. 1892.

(Raportu specialu alu „Gaz. Trans.“)

Românii din cercul electoralu alu Șimleului, convocați prin președintele clubului, d-lu Simeon Orosu, ca să asculte deciziunea luată față de alegerile de deputați dietali, de conferința națională generală ținută în Sibiu, s'au prezentat astăzi, în frunte cu d-lu Alimpu Barboviciu, vicariu, și mai mulți preoți și învățători, în număr de peste 800, în localul teatrului orașenesc, unde după ce președintele clubului la conferința din Sibiu, d-lu protopopu Ioan Serbu, prin cuvinte alese arată poporului deciziunea ce trimișii tuturor alegătorilor români din Transilvania și Țera-Ungurească au luat-o în privința ținutei noastre față de alegerile apropiate și îi rogă, ca conformându-se acelei deciziuni, să nu se lase a fi ademeniți cu bături și mănăci, vindându-și unicul dreptu, de care mai pot dispune ați în era „fericitorului“ guvern ungurescu, oi să formeze și ei o parte sănătoasă din corpul mamei noastre națiuni, ținându-se strinsu de pasivitate și pentru alegerile, în pragul cărora ne aflăm.

După d-lu Serbu s'a urcatu pe tribuna d-lu Andrei Cosma, directorul băncii „Silvania“, și începându dela timpul descălecării noastre aici până astăzi li-a spus Românilor istoricul și fazele mai principale, prin cari a trecut națiunea noastră, îndemnându-i, ca precum strămoșii noștri nu s'au lăsat perirei atunc, când trebuia să servească la domni, așa să nu ne lăsam a fi purtați de guleru astăzi, când și pentru noi sunt create acele legi, pe cari stăpânii țilei nu voesc a-le respecta, ci să pretindem sus și tare cu toți dimpreună, ca acele legi, aduse odată, să fie și respectate pe deplin. Li-a mai spus d-lu Cosma Românilor adunată, că cu mulți bani contribuim noi la susținerea statului acestuia, și pentru aceea oficiile publice, deregătorii mici și mari, toți sunt unguși, cari nu știu nici unu cuvânt românesc și astfel Românul a ajuns a fi judecat după cum tâlmăcesc judelei haiducul și servitorul de cancelariu — cari de asemenea nu sunt Români. Așa stăm la oficiile comitatense, așa stăm la judecătoria, începându dela cea mai mică până la cea mai mare. — Românul să plătească și să tacă!

La auzirea cuvintelor d-lui Cosma poporul clătina din cap și-și exprima uimirea, că cum de ni-se facu atâtea nedreptăți.

Apoi legându-le de inimă, ca față de alegerile, cari se apropiă, să observe pasivitatea cu stricteță și să nu se lase a fi seduși de către nici o partidă, între urări de „să trăiască“ își fusesse vorbirea, care a ținut mai multu ca 1

*) Convocarea acestă ni-s'a trimisă și nouă, și sosindu-ne prea târziu, n'am putut-o publica. — Red.

1/2 oră și pe care poporul cu deosebită atențiune a ascultat-o până în capetu.

În numele poporului, d-lu Vasile Olteanu, învățătoru în Periceiu, a mulțumit conducătorilor noștri și delegațiilor pentru sfaturile înțelepte, ce le dau poporului, și de asemenea îndemnă pe alegători, ca să rămână fiicare pe acasă și să-și îngrijescă de ce li-a dat Dumnezeu. Vorbirea însuflețită a d-lui Vasile Olteanu a fost primită cu vii aplause.

În urmă, pentru țiaua alegerii, 2 Februarie, se alege o comisiune constătoare din d-nii: Andrei Cosma și Simeon Orosu, președinți; Dr. Cassiu Maniu și Ioan P. Lazaru, notari; apoi Ioan Serbu, Augustin Marcușu, Vasile Olteanu, Iovu Oegară, Teodor Paloșu și Alesiu Fedorca, carea în țiaua alegerii va circula printre poporul alegătoru și îndemnându-și numele fiicăriiu dintre Români, cari vor lua parte la alegeri, și va face de rușine dându-i numele la publicitate, ca astfel să-l cunoscă nu numai consătenii lui, ci chiar totă lumea românească, — că densusul este un membru putredu alu corpului națiunii noastre.

Cu acestea d-lu președinte, pronunțându din nou pentru alegătorii români din cercul Șimleului pasivitatea față de alegerile din 2 Februarie și mulțumindu celor adunați în număr atătu de însemnatu, cu dorința, ca sămănța presărată de bărbații fruntași ai neamului nostru să prindă rădăcini în inimile lor, declară ședința de închisă.

i. p. l.

Literatură.

A apărut: Nr. 4 din revista „Lumea ilustrată“, ce apare în București. Sumarul: Napoleon III, urmare, Prietina mea, Diem perdid, (fine), Romanța, Ceva despre arhitectură, Cura de apă, Nu te juca cu baba, poveste, Modă, Feliurim. Legenda ilustrațiilor. Cronica, Musica. Totu asemenea mai multe ilustrațiuni frumoșe. Prețulu unui exemplaru 1 leu pentru România, 1 leu 15 bani pentru străinătate.

Necrologu. Ni-se anunță pe cale telegrafică, că ieri, în 1 Februarie n. c., a răposat în comuna Bozediu, din părțile Tergu-Mureșului, venerabila văduvă Domnica Conțu n. Cherecheșu, o femeie virtuoasă, plină de evlavie față cu cele sante și cu multu simț pentru tendințele naționale românești. Redactorul foicei noastre, d-lu Gr. Maioră, ca nepotă, va pstra cu recunoștință memoria acestei nobile femei, în care a găsit în cursul primilor săi ani de școlă unu spriginu călduros.

Dumnezeu s'o odihnescă în pace!

DIVERSE.

Nabuchodonozor. O învățătoare se trudea, ca să facă să înțelegă pe elevele ei, impresiunea înfricoșată a pedepsei lui Nabuchodonozor, și zice: „Șapte ani de țile a mâncat elu erbă ca o vacă.“ — O elevă o intrerupse întrebându-o: „Decă a mâncat atăta erbă, apoi da și lapte?“

O viață agitată. Acum câteva țile muri la Londra lordul Henry Stapleton, în vârstă de 44 ani, în urma unei aprinderi de plămâni. Raposatul a avut o viață foarte agitată. În timpul rescălei din Spania din anul 1873/4, a intrat între partizanii lui Don Carlos și luă parte la toate luptele acestuia în calitate de căpitan. Don Carlos ilu denumi mai târziu ca plenipotențiar alu său la Londra, și guvernul englesu i refuză recunoșterea. Papa Piu IX-lea, îi conferi demnitatea unui cavaleru maltesu, precum și titlul de cavaleru alu sfântului mormântu. În decursul războiului franco-germanu luă elu parte în suita principelui de coronă alu Prusiei. Elu se luptă mai târziu în Africa în contra Zulilor și a fost unu dintre acei oficeri, cari au adus în Anglia, o-

sămintele prințului Ludovic Napoleon, căcutu pe câmpul de luptă.

Unu portretu alu lui Cristofu Columb se află în posesiunea ducelui de Talleyrand. Acestu portretu se află în castelul ducelui în Valençay și pörtă următoarea inscripție: „Haec est effigies liguri mirando Columbi“ (Acesta este efigia demnă de admirat a ligurianului Columb.) Portretul, a cărei autenticitate e garantată din diferite părți, se țice, că va forma decorul expoziției, care se va deschide în Genua, încă în anul acesta, în onora îndrăznețului navigatoru, care acum 400 de ani a descoperit noulu continentu.

Unu paznicu alu lui Napoleon celu mare. Unu marinaru englezu, care odinioară a fost trimis la St-Helena, pentru ca să păzescă pe marele împăratu, a murit acum câteva țile în Valencia. (Spania). Numele marinaru, cu numele Georges Callaghan, care a murit în vârstă de 100 de ani, înainte de asta cu 80 de ani a intrat în marina engleză. Aici avansă elu până la rangul de căpitan de fregată și stete în activitate 49 de ani. În anul 1819 a fost, după cum am amintit, unu dintre paznicii gloriosului împăratu în St-Helena. Acum 20 de ani se retrase în pensiune la Valencia. Mare bucurie simția elu, când în cercul amicilor și cunoscuților săi istorisea episoade din prinsorea lui Napoleon celu mare, care, după cum susține elu, i-a arătat o mare simpatie. Cu totă vârsta sa înaintată, Callaghan a fostu tefaru și plinu de spiritu până în ultimele sale momente.

Presa în Turcia. Regimul presei în Turcia este într'adevăr ceea ce și pôte cineva închipui, că este într'o asemenea țera. O lege din 1865, aspră, și suportabilă, pusese oarecare frâu vecherilor a totu puternicului biuru alu presei; și în 1868 aplicarea acestei legi a fost suspendată provisoriu și guvernul își atribuia dreptul de-a lucra pe calea administrativă în contra țiarelor, cari ar displacea țisului biuru. Presa otomană se află deci actualmente supusă la unu îndoit regim; acela alu legii dela 1865 și acela alu bunului placu decretat în 1867 cu facultatea pentru guvern de-a recurge la unu său la altu după capritu. Resultu de aci, că țiarele din Levant au dreptul de a spune totul, căci nici o prohibițiune nu e precisă în legislația esistență, cu condiție de a nu vorbi de nimic. Ori-ce critică este interțisă, nu se admit decătu laudele, cu cari directorii țiarelor știu să-și facă, se țice, rente speculând asupra vanității funcționarilor. Censura preventivă său prealabilă e de alt-fel, în vigoare dela anul 1848 și e foarte aspră și minuțioasă. În toate diminețile amplexiunii direcțiunii presei, viziteză birourile țiarelor, și se li-se arate corecturile de pe articole ce sunt date la tiparu și ștergu cu creonul roșu articolele, cari le displace. Le displace de pildă ca să se vorbescă despre turburări populare de pe vr'unu punctu alu globului, le displace să se vorbescă despre Egipt, despre Sudan, despre Marea-roșie, Tripolis, Creta etc. etc.

O viață de viață admirabilă. Unu adevarat fenomenu viticolu s'a produs în 1891 la Gaillac (Tarn, Franța): o viață de viață, care purta 1287 ciochinu de struguri. Viața e în vârstă de țeci ani. Nu mai există decătu unu singuru butuc de viață de viață, ca acelu dela Gaillac, anume acela dela Hamptoncourt, orașu din Englitera, situat la 19 chilometri de Londra. Acestu butuc de vie nu are mai puțin de 43 de metri lungime. Unica rădăcină, ce ilu compune, a fost plantată, ce-i dreptu, la 1768; acum această viață e de 110 picioare englese lungime. Fructulu ei este așa de îmbelșugat, încătu în unu an s'au culesu de pe acelu butuc mai bine de 2500 ciochinu de struguri. Acești struguri sunt esclusiv păstrați pentru masa reginei Engliterii.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Gregoriu Matoru.

